

واکاوی موضوع انرژی در منطقه اوراسیا

(با تاکید بر منافع متقابل ایران و سازمان شانگهای)

۱- میثم پیرزاده شهنانی^۱

۲- محسن پیرزاده شهنانی^۲

چکیده:

تحولات کنونی جهان معاصر، بر اهمیت همکاری کشورها با یکدیگر برای مقابله با تهدیدات مختلف که بسیاری از آن‌ها ماهیت بین‌المللی یافته‌اند، افزوده است. سازمان همکاری شانگهای یکی از سازمان‌های منطقه‌ای نو ظهوری است که رشد قابل توجهی داشته که صاحب نظران آن را شبیه سازمان جنبش عدم تعهد با کارکرد عملی و با تعریف قرن بیست و یک می‌دانند. با نگاهی ژرفی به سازمان همکاری شانگهای در می‌یابیم که این سازمان می‌کوشد جای برجسته‌ای در اوراسیا و معادلات جهانی به دست آورد. یکی از عناصر مورد نیاز سازمان شانگهای و کشورهای عضو آن جهت جهش قدرت در معادلات جهانی دستیابی به منابع مطمئن انرژی متنوع و ارزان است و این در حالی است که کشورهای فاقد انرژی کافی در منطقه، خصوصاً کشورهای دارای اقتصاد بزرگ و رو به رشد چین و هند به نفت و گازی بسیار بیشتر از تولید داخل کشورشان نیاز دارند. از سوی دیگر ایران دارای منابع غنی انرژی یعنی منابع نفت و گاز می‌باشد به گونه‌ای که در زمینه ذخایر نفت مقام سوم جهان و در زمینه منابع گاز نیز در مقام دوم جهان قرار دارد. جمهوری اسلامی ایران تولید کننده‌ای است که دارای منابع متنوع انرژی در نقاط مختلف قلمرو خود است و در عین آن که کشوری خاورمیانه‌ای و تولید کننده نفت در خلیج فارس است، به حوزه انرژی منطقه اوراسیا نیز متعلق می‌باشد. نظر به این که ایران نقش یک انبار بزرگ انرژی را برای چین و آسیای مرکزی دارد و اهمیتی که این کشور در تامین نفت و گاز برای منطقه دارد، همکاری این کشورها در حوزه انرژی می‌تواند برای طرفین منافع متقابلی به دنبال داشته باشد.

کلمات کلیدی:

سازمان شانگهای، انرژی، اوراسیا

^۱ - عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور مرکز فسا

^۲ - کارشناسی ارشد مهندسی فرآیند های نفتی